

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **Ing. M. T.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2023, č. j. 075136/2023/KUSK/OLPPS/NOV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

řád, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Říčany (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 1. 2016, č. j. 53864/2015-MURI/ORP/524 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 25. 8. 2015. Správní orgán I. stupně proto žalobce vyzval dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu k odevzdání řidičského průkazu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
3. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce výslovně uvedl, že s tímto postupem souhlasí, a žalovaný souhlas s tímto postupem dal soudu implicitně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
5. Dne 3. 11. 2015 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 25. 8. 2015 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivá rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajících bodovému hodnocení.
6. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého byly žalobci
 - za přestupek ze dne 16. 3. 2014 zaznamenány k témuž dni (tj. ke dni vydání pokutového bloku série FD/2013, č. D0949027) dopravním inspektorátem územního odboru Trutnov Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje 3 body,
 - za přestupek ze dne 12. 4. 2014 zaznamenány ke dni 16. 6. 2014 [tj. ke dni nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 3. 6. 2014, č. j. PD/6995/2014/OD-VR/Kr (dále jen „rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí“)] 3 body,
 - za přestupek ze dne 6. 10. 2014 zaznamenány ke dni 20. 12. 2014 [tj. ke dni nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav ze dne 28. 11. 2014, č. j. 152-60173/2014 (dále jen „rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav“)] 2 body a
 - za přestupek ze dne 22. 4. 2015 zaznamenány ke dni 25. 8. 2015 [tj. ke dni nabytí právní moci příkazu vydaného Magistrátem hlavního města Prahy dne 17. 7. 2015, č. j. MHMP 1289885/2015/Sla (dále jen „příkaz Magistrátu hlavního města Prahy“)] 4 body.

Nabytím právní moci posledně uvedeného rozhodnutí, tj. dne 25. 8. 2015, měl žalobce dosáhnout celkem 12 bodů.

7. Součástí spisu jsou rovněž jednotlivá (výše specifikovaná) rozhodnutí o přestupcích doručená správnímu orgánu I. stupně, na základě nichž byly žalobci body zaznamenány, jakož i oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení [tj. v řízení vedeném dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), v rámci něhož býval jako zjednodušené rozhodnutí vydáván pokutový blok].
8. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a současně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných rozhodnutí o přestupku. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že všechna rozhodnutí představují způsobilý podklad pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
9. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce snesl řadu námitek.
10. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně, a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. Žalobce v žalobě vymezil celkem sedm žalobních bodů. V **prvním** žalobním bodu namítá nesrozumitelnost výroku prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán I. stupně se totiž omezil na pouhé konstatování, že se námitky zamítají a záznam 12 bodů se potvrzuje. Neuvedl však, jaké konkrétní záznamy potvrdil. Ve **druhém** žalobním bodu žalobce vyslovil přesvědčení, že kvůli neúměrně dlouho vedenému odvolacímu řízení „došlo k prekluzi zvláštní skutkové podstaty sui generis trestu – záznamu 12 bodů.“ Ve **třetím** žalobním bodu žalobce tvrdí, že „rozhodnutí ve vztahu k záznamu ze dne 20. 12. 2014, na podkladě příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav“, je nepřezkoumatelné. Dle žalobce je tomu tak proto, že se z příkazu nepodává, zda přestupkové jednání žalobce spočívalo v překročení rychlosti o více než 5 km.h⁻¹ v obci, resp. o více než 10 km.h⁻¹ mimo obec. Totéž žalobce namítá ve **čtvrtém** žalobním bodu, a to „ve vztahu k záznamu ze dne 16. 4. 2014, provedenému na podkladě rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí“. Ani v tomto případě se v prvostupňovém rozhodnutí neuvádí, o kolik kilometrů v hodině žalobce nejvyšší dovolenou rychlost překročil, ač právě to je kritériem pro záznam bodů a pro počet zaznamenaných bodů. V **pátém** žalobním bodu žalobce vytýká žalovanému, že nevypořádal jednu z odvolacích námitek (policisté měli žalobce v blokovém řízení uvést v omyl ohledně záznamu bodů za projednávaný přestupek), pročež je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. V **šestém** žalobním bodu žalobce tvrdí, že záznam ze dne 20. 12. 2014 provedený na podkladě příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav je nezákonný. Protože proti tomuto příkazu podal žalobce odpor, není příkaz pravomocný. V posledním, tj. **sedmém** žalobním bodu žalobce zpochybnil záznam bodů provedený ke dni 16. 6. 2015 (*sic!*) na podkladě pokutového bloku ze dne 16. 3. 2014, a to z důvodu prekluze odpovědnosti za přestupek. Podpis na pokutovém bloku nemohl vyvolat zamýšlené právní účinky a toto rozhodnutí se nikdy nestalo pravomocným.
12. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že prvostupňové rozhodnutí, které aproboval napadeným rozhodnutím, nemá za nepřezkoumatelné. Výrok prvostupňového rozhodnutí je dostatečně určitý a splňuje všechny náležitosti stanovené v § 68 odst. 2 správního řádu. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že by v důsledku průtahů v odvolacím řízení došlo k promlčení výkonu trestu odnětí řidičského oprávnění. Žalovaný naznačil, že průtahy v řízení byly pro žalobce výhodné – měl totiž řidičské oprávnění po celou dobu k dispozici, a využil tak deletrvající odvolací

řízení ve svůj prospěch. Žalobce se navíc dopustil během námitkového řízení tří dalších „bodovaných“ přestupků, a neprokázal tak, že nepředstavuje riziko pro bezpečnost a plynulost silničního provozu. K námitkám žalobce o nepřezkoumatelnosti „rozhodnutí o záznamu bodů“ žalovaný uvedl, že z podkladů pro zápis bodů do registru řidičů, tj. z rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí a z příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, je dostatečně patrné, zda se žalobce dopustil překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, či mimo obec, jakož i o kolik kilometrů v hodině rychlost překročil, čemuž odpovídá i záznam bodů. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nevypořádání jedné z odvolacích námitek (uvedení žalobce policistou v omyl stran záznamu bodů za přestupek projednávaný v blokovém řízení) žalovaný uvedl, že nevypořádaná odvolací námitka nebyla důvodná, neboť v námitkovém řízení nejsou správní orgány k přezkumu podkladových pravomocných rozhodnutí příslušné. Žalobce jako účastník silničního provozu navíc mohl a měl vědět, jaké přestupky podléhají bodovému hodnocení, neboť je povinen udržovat svoji odbornou způsobilost. K námitce, že příkaz Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, který byl jedním z podkladů pro záznam bodů, nenabyl právní moci, žalovaný uvedl, že v řízení před správními orgány žalobce způsobilost tohoto podkladu nijak nezpochybil. K poslednímu žalobnímu bodu, v němž žalobce hovoří o nezákonnosti záznamu bodů provedenému ke dni 16. 6. 2015 (*sic!*) z důvodu prekluze odpovědnosti za přestupek, žalovaný uvedl, že se správní orgán I. stupně dopustil evidentní písarské chyby, neboť je zřejmé, že v námitkovém řízení nebyl posuzován pokutový blok ze dne 16. 6. 2015, nýbrž ze dne 16. 3. 2014.

Posouzení věci krajským soudem

13. Před posouzením samotných bodů soud uvádí, že nepřehlédl, že se žalobce v petitu žaloby domáhá toho, aby soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu *Ústeckého* kraje ze dne 7. 6. 2023, č. j. 075136/2023/KUSK/OLPPS/NOV. Nicméně protože je žalovaným správním orgánem Krajský úřad *Středočeského* kraje, který citované rozhodnutí také vydal, je zjevné, že se žalobce, resp. jeho zástupce dopustil v této části žaloby chyby, která vznikla patrně při kopírování petitu z jiného návrhu. Soud tedy nepochybuje o tom, že žalobce požaduje zrušení rozhodnutí, které vydal Krajský úřad *Středočeského* kraje.
14. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, který potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jenž podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a provedený záznam potvrdil.
15. **V prvním žalobním bodu** žalobce namítá, že výrok prvostupňového rozhodnutí je nesrozumitelný, a tedy nepřezkoumatelný. Podle žalobce je tomu tak proto, že se správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí omezil na konstatování, že „*námitky podané [žalobcem] proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se zamítají jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 25. 8. 2015 se potvrzuje*“.
16. Podle § 68 odst. 2 správního řádu věty první platí, že ve výrokové části rozhodnutí se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu.
17. Soud má oproti žalobci výrok za zcela jasný, srozumitelný, a tedy přezkoumatelný. Výrok splňuje všechny potřebné náležitosti dle požadavků shora citovaného ustanovení. Ve shodě se žalovaným, který musel vypořádat stejnou odvolací námitku, soud uvádí, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí je dostatečně vymezen předmět řízení, tj. že správní orgán I.

stupně zamítl námitky, které žalobce podal dne 3. 11. 2015 a kterými napadal záznam 12 bodů v evidenční kartě řidiče. Z uvedeného výroku se dostatečně zřetelně podává, že správní orgán I. stupně potvrdil všechny záznamy, které ve svém souhrnu vedly k dosažení 12 bodů (záznamy uvedené v bodu 6 rozsudku). Žalobní bod je proto **nedůvodný**.

18. **Ve druhém žalobním bodu** žalobce kritizuje postup žalovaného, který rozhodl o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí s odstupem sedmi let poté, co správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. Žalobce se domnívá, že nejpozději ke dni 3. 11. 2018 (tři roky po zahájení řízení o námitkách žalobce) došlo k promlčení výkonu trestu odnětí řidičského oprávnění.
19. Soud uvádí, že obdobnou námitkou, kdy řízení o námitkách řidiče proti záznamu bodů v evidenci řidičů trvalo (zejména kvůli průtahům před odvolacím správním orgánem – žalovaným) extrémně dlouhou dobu, se v nedávné době již několikrát zabýval (srov. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2023, č. j. 41 A 1/2023-44; ze dne 25. 7. 2023, č. j. 54 A 84/2022-38; a rozsudek ze dne 14. 8. 2023, č. j. 43 A 96/2022-45. Soud nemá důvod se od své recentní judikatury odchýlit.
20. Správní orgány jsou povinny vyřizovat věci bez zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 správního řádu), přičemž pořádková lhůta pro rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů činí 10 pracovních dnů (§ 123f odst. 2 zákona o silničním provozu) a v případě odvolacího řízení byl žalovaný povinen rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů od předložení spisu správním orgánem I. stupně (§ 71 odst. 3 ve spojení s § 90 odst. 6 správního řádu). Tyto lhůty byly v nyní projednávané věci mnohonásobně překročeny. Z obsahu správního spisu se přitom nepodává, že by žalobce nesl jakoukoliv vinu na délce řízení před žalovaným, který jej „vedl“ déle než 7 let a 4 měsíce. Soud proto konstatuje, že správní orgány se dopustily bez jakéhokoli zjevného důvodu zcela flagrantních průtahů v řízení. Toto – vzhledem k triviálnosti projednávané problematiky – zcela nepochopitelné pochybení žalovaný nikterak nevysvětlil ani v řízení před soudem. S plynutím času se totiž výchovný účinek trestu mnohdy zcela vytrácí a někdy může mít výkon trestu s takovou prodlevou dokonce protichůdný účinek. Vykonání „trestu“ po více než sedmi letech poté, co žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, tak v žádném případě nepředstavuje ideální stav, nicméně je pro žalobce skutečně beneficiem, neboť po celou dobu nemusel vykonat „trest“ v podobě pozbytí řidičského oprávnění.
21. Soud dospěl ve shodě se svými dřívějšími rozhodnutími k závěru, že zjištěné průtahy nemají za následek nezákonnost projednávanou žalobou napadeného rozhodnutí. Ve shora citovaných rozhodnutích se soud zabýval otázkou, zda uplynutím času může dojít k zániku účinků pozbytí řidičského oprávnění postupem podle § 123c zákona o silničním provozu. Poukázal na usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, č. 3339/2016 Sb. NSS, který konstatoval, že „[z]áznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 [zákona o silničním provozu], je ‚trestem‘ ve smyslu čl. 40 odst. 6 [Listiny] a čl. 7 odst. 1 věty druhé [Úmluvy].“
22. Správní soudy se opakovaně zabývaly otázkou, zda se v souvislosti s řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů uplatní prekluze (promlčení) odpovědnosti za protiprávní jednání (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2019, č. j. 6 A 212/2017-50, rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019-40, ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019-38, či ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 As 62/2021-41, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 55 A 52/2022-21). S ohledem na povahu

řízení o námitkách a okruh otázek, jež přísluší správním orgánům v tomto řízení zkoumat, však dospěly k závěru, že tomu tak není. Druhý žalobní bod je s ohledem na výše uvedené **nedůvodný**.

23. **Ve třetím žalobním bodu** žalobce formuluje námitky proti „rozhodnutí ve vztahu k záznamu ze dne 20. 12. 2014, na podkladě příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav“. Má za to, že „rozhodnutí“ o záznamu ze dne 20. 12. 2014 (rozuměj: prvostupňové rozhodnutí v části, v níž správní orgán I. stupně posuzoval zákonnost záznamu ze dne 20. 12. 2014) je nepřezkoumatelné, neboť správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl pouze to, že na podkladě příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav žalobci v evidenční kartě řidiče zaznamenal 2 body, a to za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil porušením § 4 písm. c) téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Takovouto konkretizaci přestupku má však žalobce za nedostačující, neboť dle přílohy zákona o silničním provozu se záznam 2 bodů provede za „překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km.h⁻¹ a méně než 20 km.h⁻¹ v obci **nebo** o více než 10 km.h⁻¹ a méně než 30 km.h⁻¹ mimo obec.“ Žalobce má za problematické to, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně neplyne, zda se v daném případě jednalo o první, či druhý případ, a nelze tak přezkoumat správnost záznamu.
24. Byť v prvostupňovém rozhodnutí není explicitně uvedeno, zda žalobce v uvedeném případě překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, či mimo obec, vyplývá z odůvodnění, že žalobce přestupek spáchal mimo obec, neboť nejvyšší dovolenou rychlost překročil na dálnici D8 v úseku 1. km a 0. km ve směru jízdy na Prahu. Je pravdou, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán I. stupně neuvádí už to, o kolik kilometrů v hodině žalobce nejvyšší dovolenou rychlost překročil, což by bylo vskutku vhodné, neboť samotné překročení rychlosti není ve všech případech ještě důvodem pro zaznamenání bodů v evidenční kartě řidiče (není tomu tak v případech nepatrného překročení nejvyšší dovolené rychlosti). Z obsahu správního spisu nicméně bezpečně vyplývá, že záznam bodů učinil správní orgán I. stupně správně. V příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav je uvedeno, že přestupek, kterého se žalobce dopustil dne 6. 10. 2014 a za který byl tímto příkazem potrestán, spočíval v překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 18 km.h⁻¹. Překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km.h⁻¹ (a méně než 30 km.h⁻¹), a správní orgán I. stupně mu proto po právu v evidenční kartě řidiče zaznamenal 2 body (srov. přílohu zákona o silničním provozu ve znění účinném ke dni nabytí právní moci příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav). Tento žalobní bod je proto rovněž **nedůvodný**.
25. Taktéž **ve čtvrtém žalobním bodu** žalobce namítá nepřezkoumatelnost jednoho z „rozhodnutí“ o záznamu. V tomto případě jeho námitky směřují proti tomu, jakým způsobem správní orgán I. stupně přezkoumal záznam 3 bodů, který byl proveden na podkladě rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí. Stejně jako ve třetím žalobním bodu žalobce namítá, že se správní orgán I. stupně nezabýval tím, o kolik kilometrů v hodině žalobce rychlost překročil. Soud k tomu – stejně jako výše – uvádí, že správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí konstatoval pouze to, že žalobce se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, dopustil na silnici 2/295 v ulici Horská ve Vrchlabí (tj. v obci); neuvedl však již, jakou rychlostí žalobce vozidlo řídil. I v tomto případě by bylo vhodné, aby rozhodnutí správního orgánu

I. stupně tento údaj obsahovalo. Protože však z rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, které je ve správním spisu založeno, vyplývá, že žalobce jel rychlostí 74 km.h⁻¹, a překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 24 km.h⁻¹, je evidentní, že mu správní orgán I. stupně v souladu s přílohou zákona o silničním provozu správně v evidenční kartě řidiče zaznamenal 3 body, neboť se jednalo o případ, kdy došlo k „překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km.h⁻¹ a více v obci“ (srov. přílohu zákona o silničním provozu ve znění účinném ke dni nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí). Čtvrtý žalobní bod je taktéž **nedůvodný**.

26. **V pátém žalobním bodu** žalobce uvádí, že se žalovaný nevypořádal s jedním z odvolacích důvodů, a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Konkrétně žalovaný neměl nijak reagovat na následující tvrzení uvedené v odvolání: „[Žalobce] se nadto pokaždé policistů zeptal, zda je přestupek bodovaný, kdy mu bylo pokaždé sděleno, že není. Pokud by odvolatel věděl, že je přestupek bodovaný, pokutový bylo by nikdy nepodepsal. Všechny pokutové bloky podepsané [žalobcem] jsou proto neplatné, neboť nebyl dán platný souhlas (souhlas byl učiněn na základě omylu, do kterého byl [žalobce] úmyslně uveden policistou, který pokutový blok vystavoval), což může [žalobci] ohledně přestupku ze dne 16. 3. 2014 dosvědčit svědek, jehož osobní údaje sdělí [žalobce] na výzvu správního orgánu, aby do jeho soukromí nezasahoval, nebude-li to nezbytné (jedná se o důkazní návrh na svědeckou výpověď).“
27. Soud uvádí, že je pravdou, že se žalovaný s odvolací námitkou výše citovanou nijak v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal. Obecně platí, že nevypořádání námítky účastníka řízení správním orgánem zatěžuje rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. To však neplatí absolutně. Soud může slevit z nároků na dodržení požadavků § 68 odst. 3 správního řádu, nalezne-li ve správním spisu dostatečnou oporu pro úvahu, že je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Pokud tedy soud může sám učinit na první pohled a bez hlubší úvahy bezpečný závěr, že by námitka, která nebyla správním orgánem vypořádána, byla odsouzena k neúspěchu, zpravidla rozhodnutí jako nepřezkoumatelné nevyhodnotí. Tak je tomu i v nyní projednávané věci.
28. Odvolací námitku soud považuje za zjevně účelovou. Pokud soud pomine skutečnost, že podkladem pro záznam bodů nebyl jediný pokutový blok (zatímco žalobce hovoří v množném čísle o tom, že byl policisty *pokaždé* mystifikován ohledně záznamu bodů), shoduje se s žalovaným, který ve vyjádření k žalobě správně poznamenal, že držitel řidičského oprávnění je podle § 82 odst. 3 zákona o silničním provozu povinen mj. splňovat po celou dobu držení řidičského oprávnění svou odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel. Žalobce tak mohl a měl vědět, že přestupek, který byl projednán v blokovém řízení dne 16. 3. 2014, podléhal dle přílohy zákona o silničním provozu v tehdy účinném znění bodovému hodnocení.
29. Především pak ale soud uvádí, že – jak připomenul již v rámci vypořádání druhého žalobního bodu – rozsah otázek, které správní orgány řeší v námitkovém řízení, je dosti omezený. Ustálená judikatura NSS (kromě již vzpomínaného rozsudku č. 3423/2016 Sb. NSS a dále např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42) důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích [v podobě blokového (za účinnosti zákona o přestupcích,

tj. do 30. 6. 2017), resp. příkazního (za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. od 1. 7. 2017] či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Námitkové řízení nemá nahrazovat řízení o opravných prostředcích a z tohoto hlediska se záznam bodů blíží svou povahou výkonu rozhodnutí na základě exekučního titulu. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil. Žalovaný se tedy k námitce žalobce nemohl okolnostmi, za jakých žalobce pokutový blok podepsal, zabývat. Podstatné je to, že se jedná o pravomocné rozhodnutí, ze kterého vyplývá, jakého přestupku se žalobce dopustil a že záznam v registru řidičů byl proveden správně. Žalobní bod je **nedůvodný**.

30. V šestém žalobním bodu žalobce namítá, že záznam 2 bodů, který správní orgán I. stupně učinil na podkladě příkazu Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, je nezákonný, a to proto, že tento příkaz doposud nenabyl právní moci. Žalobce totiž proti tomuto příkazu údajně podal odpor. Učinit tak měl prostřednictvím svého zástupce dne 15. 12. 2014, a to e-mailovou zprávou, opatřenou zaručeným elektronickým podpisem. To žalobce dokládá printscreenem odchozího e-mailu a printscreenem elektronického podpisu. Dále žalobce soudu navrhl k provedení důkazu originál e-mailu, který by zaslal soudu na CD disku.
31. I tento žalobní bod je **nedůvodný**. Námitku žalobce uplatnil teprve v řízení před soudem. Správní orgány se tak k ní nemohly vyjádřit. K dispozici měly pouze příkaz Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, a to s informací, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 12. 2014, a neměly tak důvod o tom, že se jedná o pravomocné rozhodnutí, tedy způsobilý podklad pro záznam bodů, pochybovat.
32. I kdyby však v řízení před správními orgány žalobce námitku, že příkaz Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav není pravomocný, formuloval, přesto by ji nemohl uplatnit s úspěchem. I tato výhrada překračuje rámec zkoumání podkladového rozhodnutí v námitkovém řízení. Jak uvedl NSS např. v rozsudku ze dne 15. 9. 2016, č. j. 3 As 248/2015 - 22, pokud je na rozhodnutí zaslaném do registru řidičů řádně vyznačeno datum nabytí právní moci a žalobce namítá, že rozhodnutí ve skutečnosti pravomocné není, má žalobce možnost brojit proti nečinnosti správního orgánu, který podkladové rozhodnutí vydal (resp. jeho odvolacího orgánu), podnětem podle § 80 správního řádu a následně žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s. Ani zde tedy není žádný důvod přenášet věcné řešení těchto námitek na bedra „evidenčního“ orgánu, který pouze provádí záznam bodů do registru na základě zaslaného rozhodnutí či oznámení o přestupku. Tím spíše není ani zdejší soud tím, kdo by měl „z první linie“ zjišťovat, zda příkaz skutečně nabyl právní moci, či nikoliv, tj. zda je tvrzení žalobce o podání odporu pravdivé.

33. Stín pochybností na pravdivost žalobcova tvrzení o tom, že příkaz nenabyl v důsledku podání odporu právní moci, navíc vrhá skutečnost, že žalobce byl v řízení před správními orgány zastoupen osobou, jež je soudu dobře známa z vlastní rozhodovací činnosti a jež je spojena se společnostmi nabízejícími tzv. pojištění proti pokutám, jejichž strategií jsou v řízení o přestupcích velice často pouze obstrukční taktiky, zneužívání právních institutů, a nikoliv reálné domáhání se zákonných práv (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017 - 30).
34. Konečně **v sedmém žalobním bodu** žalobce tvrdí, že záznam bodů, který správní orgán I. stupně provedl dne 16. 6. 2015 (*sic!*) na podkladě pokutového bloku série FC/2013, č. C0380740 (*sic!*) a kterým byl uznán vinným z přestupku ze dne 16. 3. 2014, je nezákonný z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty. Ač žalobce pokutový blok podepsal, nemohl podpis na něm vyvolat zamýšlené právní účinky spočívající v podobě nabytí právní moci, neboť již prekludovaný přestupek nelze podpisem na pokutovém bloku „zpravomocnit“. K zániku odpovědnosti za přestupek, za který byly žalobci zaznamenány 2 body, měly přitom správní orgány v námitkovém řízení přihlídnout z moci úřední.
35. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se správní orgán I. stupně dopustil zjevné chyby, která vznikla patrně přepíčováním textu z jiného rozhodnutí a následnou nedůkladnou individualizací tohoto textu ve vztahu k nyní projednávané věci. Správní orgán I. stupně na str. 5 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že pokutový blok obsahuje následující údaje: „*M. T., rodné číslo X, adresa místa pobytu X, Totožnost ověřena OP X – pokuta na místě zaplacená ve výši 1500 Kč. V popisu přestupkového jednání je uvedeno – dne 16. 3. 2014, 10:04 hod., § 18/4 zč. 361/2000 Sb. – rychlost 50/50/77 Volvo X p. S., II/296, pension R., pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.*“ Je zjevné, že správní orgán I. stupně opisoval údaje z pokutového bloku ze dne 16. 3. 2014, série FD/2013, č. 0949027, který je součástí správního spisu, neboť právě uvedené údaje jsou do něj vepsány. Žádný jiný pokutový blok (a tedy ani pokutový blok ze dne 16. 6. 2015) součástí správního spisu ani není.
36. Fakt, že se správní orgán I. stupně dopustil v konkretizaci pokutového bloku chyby, je nadto patrná už jen ze samé skutečnosti, že pokutový blok na pokutu za překročení nejvyšší dovolené rychlosti měl být vydán policejním orgánem v jiný den (dokonce více než s odstupem jednoho roku), než se žalobce dopustil přestupku. Pokud totiž policejní orgán rozhodl o přestupku, kterého se žalobce dopustil dne 16. 3. 2014, v blokovém řízení, pak byl pokutový blok policejním orgánem s velkou pravděpodobností vydán právě téhož dne, kdy žalobce zastavila policejní hlídka. Jakkoliv se datum spáchání přestupku a datum vydání pokutového bloku (dnes příkazového bloku) nemusí nutně shodovat [např. v případě tzv. parkovacích přestupků si soud dokáže představit, že pachatele přestupku policejní orgán předvolá k podání vysvětlení (v praxi se tak někdy děje ponecháním výzvy pro nepřítomného řidiče motorového vozidla např. za sčeračem vozidla) a s odstupem času je pak blok vydán na policejní služebně] tak právě v případech, kdy rozhoduje policejní orgán o překročení rychlosti bezprostředně ztotožněným řidičem, není zpravidla důvodu, aby byl blok vydáván teprve s odstupem času. Už jen z výše uvedených důvodů vyhodnotil soud i poslední žalobní bod jako **nedůvodný**. Nad rámec výše uvedeného pak soud i na tomto místě opakuje, že v námitkovém řízení správní orgány zásadně nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden. Ani vydání nezákonného rozhodnutí přes případný zánik odpovědnosti za „bodovaný“ přestupek nemůže být v řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče důvodem

k vyhovění námitkám proti takovému záznamu. Podkladové rozhodnutí požívá presumpce správnosti a je možné proti němu brojit jen řádnými či mimořádnými opravnými prostředky.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námitky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. prosince 2023

Lenka Bursíková
předsedkyně senátu